

Jeg siger, at jeg var tilbøielig til at følge dem, men jeg gjorde det ikke netop af det Hensyn, som jeg antydede, at den Organisation, som de fremkom med, forekom mig at mangle tilstrækkelig Fasthed og Sammenlutning. Men det bliver et Spørgsmaal, hvorpaa jeg allerede nu vil tillade mig at henlede Opmærksomheden, om ikke det eventuelle Udbalg, som kommer til at behandle denne Sag, muligviis kan, ved at samarbejde, hvad der her foreligger, tilveiebringe en større Styrke til at begynde med. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den høitærede Krigsminister i denne Henseende vil komme alle rimelige Hensyn imøde. Hvad Forholdet mellem de forskjellige Vaaben angaaer, sees det, at Forholdet mellem Forsvarscommissionens og Ministeriets Forslag stiller sig saaledes, at Ministeriet har optaget Fleertallets Forslag og holdt paa 15 Escadroner Cavalleri. Jeg hørte til det Mindretal i Forsvarscommissionen, der havde foreslaaet at indskrænke Cavalleriet til 10 Escadroner, og jeg skal tillade mig netop i Forbindelse med hvad jeg nylig yttrede om den Forøgelse, der muligviis kunde finde Sted af Infanteriets Styrke ved det første Angreb, at henlede Thingets Opmærksomhed paa, om det ikke skulde findes hensigtsmæssigt, naar Hensyn tages til Landets Bestaand og de efter den senere Tids Opfindelser saa væsentlig forandrede Forhold, at gaae ned til Mindretallets Forslag i saa Henseende. Det vilde, da Cavalleriet er et meget kostbart Vaaben, kunne medføre en ikke ganske ringe Besparelse, der mulig kunde anvendes paa bedre Maade. Der er et andet meget vigtigt Punkt i Ministeriets Forslag, hvori det særdeles afviger fra Forsvarscommissionens Forslag, og det er i den Maade, hvorpaa Ministeriet har foreslaaet Infanteriet uddannet. Det vil være i de Herrers Erindring, at Forsvarscommissionen i saa Henseende havde foreslaaet en Trebeling af alt Mandskab efter dets Slinkhed, saaledes at den flinkeste Trebiedeel først afgik fra Tjeneste, den mellemste Trebiedeel blev noget længere i Tjeneste, og derimod den sidste mindst flinke Trebiedeel forblev længst inde. Jeg maa tilstaae, at jeg for mit Vedkommende har sluttet mig til denne Idee i Forsvarscommissionens Forslag, og jeg har troet, efterat have hørt flere Sagtyndiges

Udsagn besangaaende, at det kunde være en særdeles heldig Maade at ordne dette vanskelige Forhold paa, men paa den anden Side har jeg ikke kunnet skjule for mig selv, at en saadan Inddelingsmaade, hvormeget der forresten kunde tale for den, let kunde give Anledning til Misforstaaelse og Misgreb, ganske vist meget imod Commissionens Mening, og da nu Erfaringen allerede har godtgjort, at en sliq Mistydning har fundet Sted, skal jeg derfor ikke videre beklage, at den høitærede Minister har forladt dette Grundlag og er gaaet en anden Vej. Han foreslaaer som bekjendt, at den større Deel af Tjenestestyrken uddannes i en begrændset Tid af 7 Maaneder, hvormod den mindre Deel, saavidt jeg erindrer 39 pCt., bliver til Tjeneste den fulde Tid. Den høitærede Minister har med stor Styrke i sine Motiver erkjendt, at den Uddannelses Tid, der i og for sig er nødvendig til Mandskabets Indøvelse, er den Tid, hvori den første Deel af Mandskabet holdes til Tjeneste, nemlig de 7 Maaneder, og han fremhæver, at den øvrige Tjenestetid, idetmindste har jeg forstaaet Motiverne saaledes, egentlig ikke er nødvendig for at indøve Mandskabet, men er bibeholdt for at have et tilstrækkeligt Apparat til Øvelse for Befalingsmændenes Uddannelse, og til at besørge Garnisonstjenesten. Naar man udregner, hvormeget Mandskab der tilsammen paa denne Maade holdes tilbage, bliver det, troer jeg, omtrent 1600 Mand. Jeg tillader mig at fremhæve dette, fordi jeg til disse Ord i Motiverne vil knytte det Spørgsmaal, om det da ikke i Genhold hertil skulde være muligt yderligere og i endnu betydeligere Grad at indskrænke Antallet af det Mandskab, der bliver tilbage. Jeg kan forstaae, naar man som Forsvarscommissionens Sagtyndige siger, det er nødvendigt for Øvelsens Skyld; fordi disse Folk — efter Commissionens Forslag den flinkeste Trebiedeel — ere mindre vel øvede og staae tilbage for de Andre, maae vi holde dem tilbage i længere Tid. En saadan Betragtning kan jeg, som sagt, forstaae, og da jeg ikke selv er sagtyndig paa dette Omraade, hørte jeg mig i Commissionen for samme, men naar det siges, at det kun er nødvendigt for Garnisonstjenestens Skyld og for at have et Øvelsesapparat